

care xîptie trebuie a cîmpinde nîmaî sănă săd doz chentirpare de iodură de azotă.

CHLORURĂ DE SULFU.

Chlorul se combină dă dreptul cu sulful, spre a forma trei compoziții lichenișă che aș pentează formă $S\cdot Cl$, SCl și S^4Cl^3 . Afără de acesteia mai sunt și alți doi cloruri de sulfă care nu sunt cunoscuți în stări de lăerătate și care aș pentează compozitie: SCl^2 și SCl^3 .

Se admite în general că cloruri de sulfă produse, descompunându-se în apă, acidul chlorhydric, acidul sulfuric și acidul hyposulfosu, și că acest din urmă acid se simte deasupra aceea în acidul sulfosu și în sulfă; dar din experiențele cele de cărind ale D.D. Gelis și Fordos rezultă, că acidul hyposulfosu nu se găsește niciodată în produsul descompozitiei clorurilor de sulfă prin apă, și că sulful, acidul sulfuric și acidul sulfosu sunt niște produse secundare care vin din alterația acidilor din sepiea tionică care ia de la cărere dă o cădă.

KOMINAȚII ALE CHLORULUI CU PHOSPHORUL.

Chlorul se unește cu phosphorul în doză proporțională spre a forma protochlorurul de phosphor $PhCl^3$ și perchlorurul de phosphor $PhCl^5$.

PROTOCHLORURU DE PHOSPHORU. $PhCl^3$.

Acest corp este lichenișă, neicolor, fără lăeșie și se poate săpa la 78° .

Densitatea sa este de 1,45 și densitatea abuzuală săă este de 4,742.

Protochlorurul de phosphor disolă phosphorul; această disoluție, peasă ne xîptie, se evaporează repede și lasă un pesid de phosphor che pricină că inflamația phosphorului.